

Kauniaisissa huhtikuussa 2010

Rakkaat Akasia-työn ystävät!

Vierailin seurakuntatapahtumassa, jonka yhtenä ohjelma-numerona oli todistuspuheenvuoro. Se tuntui hyvältä. Ennen vanhaan todistuspuheenvuoroja oli hengellisissä tilaisuuksissa enemmänkin. Nyt ne ovat käyneet harvinaisemmiksi.

Kristillinen todistus ei ole jotain, joka minun pitää antaa. Se on seuraus siitä, mitä olen saanut. Todistus pulppuaa esille itsestään, niin kuin tarina valtamerten takaa osoittaa.

Montanassa Yhdysvalloissa oli miehiä, jotka olivat saaneet päähänsä etsiä kultaa. He lähtivät kotiseudultaan kauas pois, sinne missä olivat kuulleet kultaa olevan. Matkalla he joutuivat suuriin vaikeuksiin ja osa miehistä menehtyi. Viimeisen niitin epäonnistuneelle yritykselleen he kokivat intiaanien, seudun alkuasukkaiden, taholta. Nämä hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja ryöstivät heidän tavaransa. Muutaman ponin he saivat pitää jotta pääsisivät kotiin. Intiaanit uhkasivat lopuksi kullankaivajia: Jos vielä tulette tälle alueelle, teidät tapetaan.

Kullankaivajat lähtivät kotimatalle. Mieltä kaiversi niin ryöstö kuin täydellinen epäonnistuminen kullan löytämisessä.

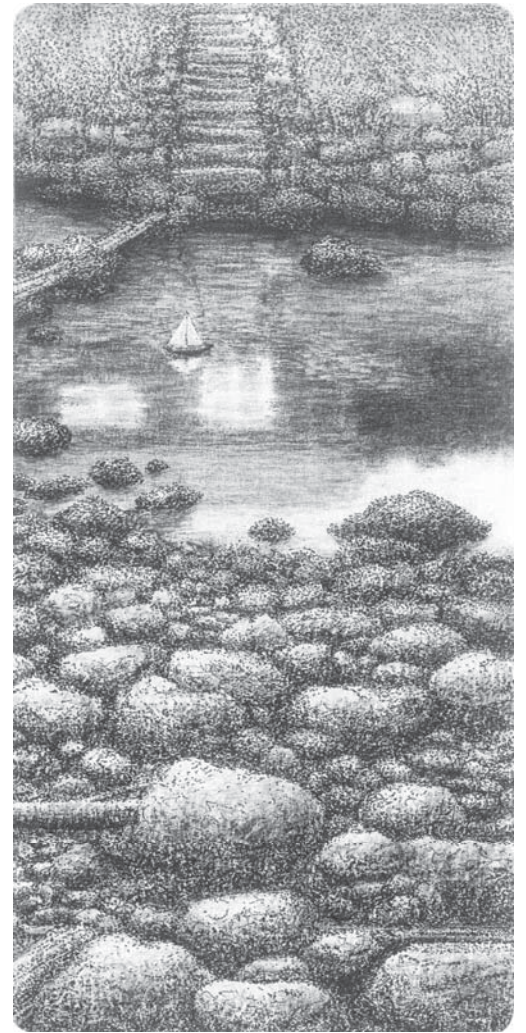
Eräänä päivänä juottaessaan poneja eräs miehistä huomasi purossa erikoisen kiven. Hän kutsui muut paikalle. Yksi alkoi koputella kiveä. Kun se oli murskattu, miehet sanoivat toisilleen: tässähän on kultaa! Löytö oli rahassa merkittävä. Kun todellisuus heille valkeni, he päättivät yhdessä tuumin, etteivät kerro löydöstään kenellekään. Eivät yhdelläkään sanalla.

Lupaus piti. Miehet jatkoivat kotimatkaa. He yöpyivät kestikievareissa ja taivalsivat aamun valjettessa kiireesti eteenpäin. Yhden yöpymisen jälkeen kullankaivajat huomasivat intiaanijoukon takanaan. Mitä ihmettä, onko joku porukasta sittenkin kertonut löydöstä ulkopuoliselle? Kävi ilmi, ettei kukaan ollut.

Mitä oli tapahtunut? Kullankaivajien olemus oli pantu yöpaikoissa merkille. Se oli onnellisen oloinen ja oli kiinnittänyt muitten huomion. Mitä heillä on, mitä meillä muilla ei ole? Ilo miesten olemuksessa oli paljastanut heidän salaisuutensa.

Kristillinen todistus ei ole kuulijoiden kiihottamista tai propagandan levittämistä. Se ei ole toisten käännättämistä sanoilla, joita he eivät voi ottaa vastaan. Todistus syntyy ilosta. Saan olla oma itseni, mutta minulla on aarre, eikä se jää toisilta huomaamatta.

RL

Kuva: Ritva Kosonen

*Kun joku on lähellä Jeesusta, hän aarteensa löytää voi
ja pohjalla murtuneen sydämen jo hiljainen kiitos soi.*

*Kun joku on lähellä Jeesusta, hän lähteelle tullut on.
Ja se, mitä maailma tarjoaa sen rinnalla kalpenee.*

Anna-Mari Kaskinen

TODISTAJINA KUNINKAANLINNASSA

Viimeisessä ystäväpäivässämme meillä oli norjalaisia vieraita: Eva ja Hans Gjesdal. He soittivat, lauloivat ja kertoivat työstään Norjan Sisälähetyksessä. Gjesdalit ovat 40 vuoden ajan johtaneet Sisälähetymisen leirikeskusta Etelä-Norjassa, Einassa.

Me olemme oppineet tuntemaan heidät perheen pojan, John Haraldin kautta. Hän vietti joitakin vuosia Mariasisarkunnassa Saksassa pyrkien luostarin veljeskuntaan. Oleskelulla oli traagiset seuraukset, joista perhe kertoo kirjassamme *Uskolla alistetut – Matkalla eheyteen*.

Jokin aika sitten Eva ja Hans menivät leirikeskukseen pitämään sovittua iltatilaisuutta. Heidän yllätyksekseen siellä oli aivan eri yleisö kun mitä he olivat odottaneet. Täpötäydessä juhlasalissa istuu sukulaisia, ystäviä, työtovereita, Sisälähetymisen johtoa ja johtavia kunnan poliitikkoja. Mitä ihmettä tämä on?

Kohta se käy ilmi. Norjan kuningas Harald on myöntänyt heille hopeisen ansiomitalin pitkäaikaisesta ansiokkaasta kristillisestä työstä, ja hän on kutsunut heidät kuninkaanlinnaan. Kunnianosoitus on Norjassa erittäin arvostettu eikä tule kenen tahansa osaksi.

Eva kertoi jälkepäin, miten mieliin painuvaa oli saada kohdata kuningas henkilökohtaisesti. Hän oli ollut vilpittömän kiinnostunut heidän työstään. Evalle ja Hansille oli ollut tärkeää kertoa kuninkaalle, että evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta on ollut se arvokkain, mitä heillä työssään on ollut.

”Kuningas otti todistuksemme vastaan”, Eva totesi ilolla. ”Ja sitten saimme käydä kuninkaan pöytänsä ja kertoa vielä lisää.”

RL

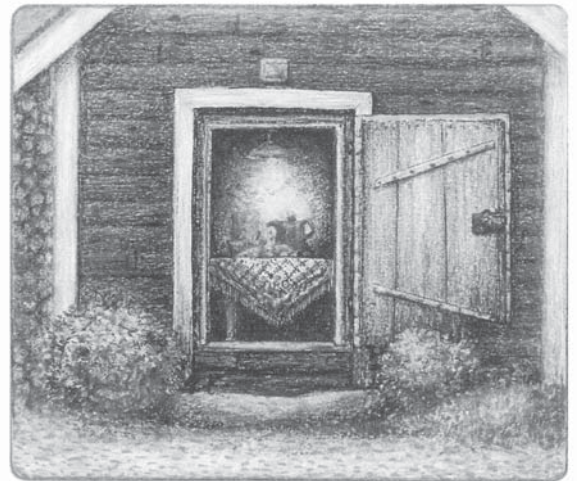
Eva Gjesdal ja Norjan kuningas Harald. Takana John Harald Gjesdal.
Eva: ”Mitä se kerran onkaan, kun meitä tervehtii itse Kuningasten
Kuningas ja saamme käydä hänen juhlapöytänsä!”

TODISTAJANA JUNASSA

Olin tulossa kotiin seurakuntavierailulta Pohjanmaalla. Viereeni junavaunussa istahti keski-ikäinen mies, puhelias heti alkuun. Mies oli turkkilainen, kotoisin Bulgariasta. Ihailin hänen suomen kielen taitoaan ja hän kertoi puhuvansa kahdeksaa muutakin kieltä. Hän oli muslimi. Kerroin olevani kristitty ja teologi. Siitä hän innostui. ”Oletko samaa mieltä että Jumala on yksi?” Sanoin uskovani yhteen, kolmiyhteiseen Jumalaan. Mies jatkoi: ”Jumala ei voi kuolla, eikö niin? Miten tämän maailman olisi käynyt, jos Jumala olisi ollut kolme päivää haudassa? Se ei ole mahdollista. Siispä Jeesus ei voi olla Jumala.” Tunnistin islaminuskon oleellisen uskonkohdan, jonka mukaan Jumalalla ei voi olla Poikaa. Vastaukseni, että Jeesus on sekä tosi Jumala että tosi ihminen, tuntui valuvan hukkaan kuin vesi hanhen selästä.

Mies veti repustaan kirjan, josta hän näytti minulle raamatunsanoja, jotka ovat islamilaisen käsityksen mukaan ristiriidassa keskenään. ”Raamattu ei voi olla totuus. Oletko perusteellisesti ottanut selvää mikä on totuus? Pelkäätkö totuutta?”

Sanoin keskustelukumppanille, että Raamatussa ei ole ristiriitoja, mutta asiayhteydestään irrotetut sanat kyllä synnyttävät sellaisen kuvan. Oleellista on ymmärtää, että Raamatussa on laki ja evankeliumi. Kysyin oliko hän löytänyt nämä. Ei ollut. Kerroin että ihminen ei pysty täyttämään Jumalan lakia. Hän ei rakasta Jumalaa yli kaiken eikä lähimmäistään niin kuin itseään vaikka haluaisi. Itse olen yrittänyt tosissani, mutta tein siinä ”konkurssin”. Pienen hetken mies oli miettiä. ”Kuinka kauan siitä on?” Sanoin siitä olevan 20 vuotta, mutta edelleen koen sen tuskallisena, että en pysty elämään Jumalan tahdon mukaisesti. Siksi tarvitsen Jeesusta, Anteeksiantajaa, Pelastajaa. Hän on sovittanut syntini. Saan uskoa ne anteeksi, sitä on evankeliumi. Mies hymyili. ”Minä pystyn täyttämään Jumalan lain. Rakastan vihollisianikin.”

Kuva: Ritva Kosonen

Keskustelumme kesti kolme tuntia. Valmista ei tullut. Ymmärsin ettei ole helppo todistaa Jeesuksesta muslimille. Yritin, mutta en ole ollenkaan varma että se meni perille. Mutta ehkä todistukseni olikin tarkoitettu lähellä istuvien kuultavaksi, niiden, jotka täpötäydessä junavaunussa kuulivat keskustelumme.

MJ

INFOA

- Seuraava **radio-ohjelmamme** ”Lähimmäisen lähellä” on kuultavissa Radio Deissä lauantaina **1.5. klo 19**
- Jos haluat saada **kiertokirjeemme sähköpostiversiona** paperikirjeen sijaan, voit ilmoittaa siitä meille: akasia@kolumbus.fi

LOPPUKEVÄÄN TILAISUUKSIA

- 17.4. **Espoo, Leppävaaran srk.**, Lähimmäispalvelijoiden koulutuspäivä, MJ
 18.4. **Virtain seurakunta**, seurakuntatapahtuma, saarna ja Elämyksiä Raamatusta, RL
 19.4. **Lempäälän srk.**, Elämyksiä Raamatusta Kuljun koululla klo 18, MJ
 20.4. **Vihdin srk.**, naisten ilta Nummelan seurakuntatalolla klo 17.30, RL
 24.4. **Miehikkälän srk.**, naistenpäivä seurakuntakodissa klo 10.30 alk., RL
 24.4. **Liperin srk.**, Elämyksiä Raamatusta -päivä Kuoringan leirikeskuksesta alk. klo 10, MJ
 26.4. **Tampereen Raamattukoulu**, raamattuluento Kalevan kirkon seurakuntasalissa klo 18.30, RL
 5.5. **Helsinki, Suomen Raamattuopisto**, ”Raamattu tutuksi” -tilaisuus Kampin palvelukeskuksessa, Salomonk. 21 B, kerhohuone, yläkerta klo 12, RL
 8.5. **Helsingin Kansanlähetyksen**, nuorten aikuisten ilta Agricolan kirkon kryptassa klo 19, RL

KIITOS- JA RUKOUSAIHEITA

Rakkaat ystävämme, kiitos rukouksistanne työmme ja terveytemme puolesta! Mariannen jalka on melko hyvässä kunnossa. Riitta on saanut diagnoosin luomiturvotukseensa: allerginen tulehdus ja silmien kuivuminen. Nyt toivotaan että löytyy oikea hoito.

Olemme kiitollisia siitä, että talven tilaisuuksissa siunauksen tuntu on ollut mukana. Pyydämme esirukousta yllä olevien tilaisuuksien puolesta, että näin saisi olla jatkossakin.

Laskemme myös Akasia-säätiön talouden sydämellenne. Seurakuntien säätiölle maksamat palkkiot ovat pienemmät kuin mitä luentopalkkiot maallisella puolella ovat eivätkä riitä kulujen kattamiseen. Työmme rakentuu sen varaan, että on ystäviä, jotka tukevat työtä. Kiitos sinulle, joka haluat kuulua tukijoukkoomme. Ystäväkirjeiden saaminen ei kuitenkaan edellytä tukemista.

Yhä pimenevässä ajassamme haluamme todistaa evankeliumin valosta niin kauan kuin aikaa meille annetaan. Kiitämme siitä että vielä on mahdollisuus.

Lämpimästi teitä jokaista tervehtien

Riitta Lemmetyinen ja Marianne Jansson

AKASIA-SÄÄTIÖ, Kauppalantie 25 A 4, 02700 Kauniainen
 puh. 09-728 4790, kotisivu: www.kolumbus.fi/akasia
 Pankkiyhteys: Sampo 800016-71257633 (Lahjoitusten viitenumero: 1009)

Etelä-Suomen lääninhallitus on 7.11.2008 myöntänyt Akasia-säätiölle koko maata käsittävän rahankeräyslupan nro OKH579A ajalle 1.1.2009-31.12.2010. Varat käytetään säätiön toiminnan tukemiseen.